Ч. 66. Четвер 30 марта (12 цьвітня) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложеним оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90

Поодиноке число 6 с.

Нове міністерство на Угорщині.

(П.) Найвиднійше становище в новім міністерстві угорскім займає очевидно президент кабінету др. Александер Векерле. Він з роду Німець але душею Мадяр і має тепер 62 рік, але виглядає ще дуже молодо. Скінчивши науки правничі, вступив в 1870 р. до угорского міністерства і звернув там на себе увагу тодішного свого шефа Кольомана Тіши та авансував дуже скоро, бо до шіснайцять літ став вже міністром фінансів в кабінеті Кольомана Тіши. То становище задержав він пізнійше і за кабінету ґр. Сапаріґо. Під ту пору настали були на Угорщині церковні спори а що Векерле займав ся не лиш фінасами, але слідив також пильно і за иншими справами, то в справі сих спорів станув по стороні шефа кабінету і причиняв ся найбільше до того, щоби довести до розділу церкви від держави. Се становище Векерлього довело в 1892 р. до упадку кабінету ґр. Сапаріґо а тоді станув він сам на чолі кабінету. Під ту пору став ся він був любимцем лїберальних і демократичних Мадярів. Єму удало ся було переперти в палаті послів церковно-політичні закони та побороти опір палати панів, але остаточно таки не міг удержати ся і в 1895 р. подав ся до димісиї. На єго місце прийшов тоді бар. Банффі, котрий довів остаточно до кінця церковно-політичні закони а Векерле небавком опісля став президентом трибуналу адміністрацийного. Ще коли був міністром фінансів, відзначив ся тим, що єму удало ся завести в угорских фінансах рівновагу і впорядкувати справу валюти.

Будучи президентом адміністрацийного трибуналу, займав ся Векерле пильно всїлякими культурними справами своєї вітчини, а підчас недавної кризи був кілька разів покликуваний до Цісаря. Говорять, що Векерле ще дві неділї тому назад виготовив був подрібну проґраму правительства, котра дістала ся також до відомости Монарха а Цісар мав тоді сказати, що о тій проґрамі можна би не лиш поговорити, але навіть може можна би її приняти. Чи ся проґрама стала ся причиною, що Цісар поручив єму утворенє кабінету, поки що не дасть ся ще сказати. Клєрикально-народна партия, котра не забула єму его участи в переведеню церковно-політичних законів, старала ся недопустити до его іменованя і голова тої партиї, Стефан Раковский навіть їздив в тій цїли до Відня, але не вдіяв нічого. Стало ся остаточно так, що до кабінету Векерлього вступив і репрезентант тої партиї ґр. Алядар Зічі.

Ґр. Юлий Андраші, міністер справ внутрішних, єсть молодшим сином звістного австро-угорского мужа державного ґр. Юлія Андрашого і родив ся в 1860 р. а скінчивши науку, вступив на дорогу дипльоматичної кариєри і служив відпоручником при амбасадах в Константинополи і Берлині. В угорскій палатї послів появив ся перший раз в 1884 і вступив до лїберальної партиї, котра тоді верховодила на Угорщині. В першім кабінеті Векерлього був він міністром при цісарскім дворі. Підчас обструкциї в 1897 виступив був Андраші з лїберальної партиї а коли кабінет Банффі'го упав, він вернув назад до тої партиї. Коли Тіша виступив був задля поборюваня обструкциї зі зміною реґуляміну, виступив він з лїберальної партиї, а з ним виступили були ще й другі посли, котрі назвали себе десидентами. З тих десидентів утворила ся була опісля окрема партия конституцийна, котрої головою став ґр. Андраші. Партия тота пристала була до партиї независимости і так разом з другими утворила коаліцию. Від Кошута ріжнив ся ґр. Андраші тим, що стояв в коаліциї на основі угоди з 1867 р.

Ґр. Альберт Апоній, міністер віроісповідань і просьвіти, уродив ся в 1846 р. у Відни яко син угорского канцлєра ґр. Юрия Апонія і виховував ся в інститутї Єзуїтів в Калькебурзї а скінчивши університет, їздив по сьвіті. Коли відтак вернув до краю, взяв ся до полі-

18)

Ледами і ночами.

(З анґлійского — Макса Памбертона).

(Дальше).

Павло перейшов скоро площу і зайшов до тої самої каварні, де день перед увязненєм Мариянни пив разом з Бонцом вино. Увійшовши, замовив чарку абсинту. Судьба хотіла, що він сів на кріслї, звідки міг оглядати цїлу пристань і бачити свій власний паровий яхт, що стояв недалеко берега на якорі. То був подарунок єго свояка, князя Тольми. Говорено, що на балтийскім мори нема скоршого судна і що оно перегнало би навіть найскорший кружляк. Павло видавав більшу часть своїх гроший на малий корабель. Він любив ним їздити до островів при фіньских побережах і серед горячого літа пересиджував нераз по кілька днів на тім кораблі. Єго служачий Райбен, молодий Анґлїєць, котрого анґлїйска фабрика кораблів Ярова, що будувала яхт, вислала для обслугуваня корабля, був єму відданий цїлим серцем. „Він був би добрий до того — сказав Павло сам до себе — він не забуде, що она Анґлїйка“. І випивши абсинт, вийшов знов на сонішне сьвітло.

Між тим в Кронштадті розпочало ся знов оживлене житє. Великі молоти працювали безнастанно в арсеналі, а голос парової свиставки розлягав ся по воді; крики моряків, їх проклони і співи лунали в сусідних пристанях; віддїли вояків переходили улицями утомлені довгою службою, подвіря бараків були повні войска, а малі пароходи перепливали скоро поміж внішними фортами і головним островом. Павлови все подобала ся та оживлена діяльність. Він любив Кронштадт, як любить дитина свою рідну хату. Глядів задуманий понад море на ґранітні укріпленя і армати, що як срібло блищали в сьвітлі сонця і єму насунуло ся питанє, як він зможе знести, коли осуджений і проклятий яко зрадник, пострах всїх, що єго доси поважали, буде на віки розлучений з тою своєю зелїзною вітчиною.

— Ах — сказав відтак — той день ніколи не прийде. Передам папір Сергієви і він відвезе увязнену під сторожию вояків до форту Катерини. Я мушу виповнити мій обовязок супротив царя і забути, що она мене любить.

Але коли пустив ся дальше іти, роздав ся голос покуси на ново. Райбен є там на долині над берегом. Він міг би до заходу сонця приготовити яхт до їзди. Ти сам повинен би винайти кількох пяних артилєристів, котрі би служили тобі до помочи. На всякий спосіб потреба довший час, заки они відкриють твою утечу. Она стане відтак твоєю женою — она, женщина, котру ти любиш.

Він проклинав покусу, але мимо того цїлий шов глядати Райбена і найшов єго.

XI.

Початок утечі.

Мариянна могла в своїй келїї чути корабельні дзвінки, котрі звіщали ріжні пори дня. Она числила звичайно скількість ударів і ждала відтак, чи відповість на їх сиґнали великий дзвін в пристани. Для увязненої було мало иньших розривок в тих довгих днях, коли нидїла в підземній темній тюрмі, хиба що прислухувала ся ще окликам моряків, коли ті привязували линвами свої човна, або розмавляли з вартовими. Доси не позваляли навіть дозорці Мариянні на ніяке инше занятє. Очивидячки полишано її умисно без праці і крито перед нею денне сьвітло, аби она в цїлій повні відчула тягар неволї в кріпости. Часами гадала, що стратить розум зі страху перед нудьгою і темнотою. В таких хвилях приходила на неї охота бити кульками о двері, або головою о ґранітні стіни, аби може в той спосіб уникнути живої смерти. Але від часу Павлової гостини прийшло на неї свого рода успокоєнє. Велика любов того чоловіка, що була о много більша як она могла коли небудь думати, промавляла до неї сильно, хоч він був вже давно відійшов. Она все ще чула єго голос, як він її просив, аби не тратила відваги, і в души дякувала єму з цїлого серця, що він дав їй лист малого Ришарда, який її так дуже урадував. Она сама дивувала ся тепер, як могла попасти в таку розпуку і слабість, бо она все уважала себе за женщину з зелїзними нервами. Ні слїду трусливости не було у неї в хвилях найбільшого неспокою, коли она поволи пізнавала одну тайну Кронштадту за другою, коли мірила форти, числила армати і відчувала найбільшу радість з своїх успіхів. Она знов хотіла собі пригадати на ті дні і ще раз пережити їх.

— Не покажу єму, що терплю — постановила собі — він повинен бачити на моім ли-

тики і дав ся вибрати на посла. В парляменті прилучив ся до консерватистів, котрі тоді не були в моді і при слідуючих виборах перепав аж в чотирох округах. Аж в 1874 р. вибрали єго Словаки і від сеї пори почала „рости“ єго слава політична. За кабінету Селя вступив Апоній з цілою своєю партиєю до ліберального клюбу і се було причиною, що він в послідних часах став був президентом палати послів, аж в 1903 р. виступив з тої партиї і зложив президентуру а наконець по 18 падолиста 1904 приступив отверто зі своїми товаришами до партиї Кошута і став ся так сподвижником коаліциї. Ґр. Апоній знає богато язиків, єсть членом угорскої академиї, президентом будапештеньскої поліклініки і знає ся дуже добре на музиці.

Міністер справедливости Ґеза Польоній єсть адвокатом, має тепер 58 літ, єсть одним із найліпших будапештеньских адвокатів і належить від 1881 до парляменту, де відзначав ся яко знаменитий бесідник і тим виробив собі верховодяче становище. — Міністер a latere ґр. Алядар Зічі єсть сином основателя теперішної партиї клерикально-народної. Він родив ся в 1864 р., розпочав свою кариєру в палаті панів, став в 1896 р. членом палати послів а по уступленю свого батька обняв провід партиї. Іменоване Зічі'го міністром єсть уступкою і винагородою для угорских клерикалів за іменоване Векерлього президентом кабінету. — Наконець міністер рільництва др. Іґнатий Дараній був вже раз давнійше міністром рільництва і належав до партиї ліберальної. По подіях в падолисті 1904 виступив він з ліберальної партиї і став проводирем одної ґрупи десидентів, з котрими прилучив ся опісля до коаліциї.

Вісти політичні.

Парляментаризация кабінету. — З Угорщини. — Поди в Росиї. — З Білграду.

Чутка о спарляментаризованю австрийского кабінету не втихає. Сим разом подає єї орґан ческих аґрариїв „Venkov“, котрий доносить, що зараз по сьвятах будуть обсаджені всі міністерства парляментаристами а лиш міністер справ внутрішних Биляндт-Райдт позістане на своїм становищи.

З хвилею іменованя нового міністерства настали на Угорщині зовсім змінені відносини. Всїх королївских комісарів а між ними і будапештеньского Белю Рудная увільнено вже зі служби а всі урядники муніципальні, котрих королївскі комісарі увільнили були з посади, явили ся оногди в своїх бюрах і розпочали на ново своє урядоване. Заказ кольпортажи часописий знесено а також здержано всї політичні процеси, які мали в найблизших часах відбути ся, між тими аж 80 процесів прасових. Найважнійшою задачею нового правительства буде іменоване старших жупанів і секретарів державних, котрі мають право переводити вибори. Характеристичне єсть, що прокураторія державна здержала процес против теперішного міністра справедливости Польонія о обиду монарха.

До дня 7 цьвітня вислід виборів представляє ся як слідує: Із загального числа виборців 7565 вибрано вже в 48 ґуберніях і в 19 містах 5079 виборців (67 прц.) Після політичних переконань — розуміє ся о скілько се можна було розвідати — можна правиборців поділити на 4 ґрупи, котрих сила представляє ся як слідує: Лївиця 1611, центрум 503, правиця 400, безпартийні 391. Отже з числа вибраних доси виборців знані суть переконаня політичні і намір їх, до котрої ґрупи хотять они зачисляти ся, у 2905 виборців. Особливо знані суть політичні переконаня селяньских виборців, котрих число до дня 7 цьвітня виносило 768.

Дня 8 цьвітня, як звістно, розпочали ся перші вибори послів до Думи державної з 28 ґуберний. В тих ґуберніях число виборців виносить 2939, котрі мають вибрати 187 послів. Заким телеґрами подадуть докладнійшу вість, подаємо тут їх імовірний вислід після обчисленя „Страни“, орґану партиї реформ демократичних, належачої до лївиці. Після тої часописи з числа 187 послів селяни виберуть 60 представителів свого стану, з лївиці перейде 70, з центра 40, а з правиці 10 кандидатів.

В Киеві побідила партия конституцийно-демократична. Із загального числа 80 виборців належить до тої партиї 63. Против всїх иньших ґруп росийских голосували згідно поступові Росияни, Українці, Поляки і Жиди.

З Петербурга доносять до льондоньского Standard-у з достовірного жерела, що ґр. Вітте в понеділок о 6 год. вечером вручив цареви просьбу о димісию, мотивуючи єї тим, що не може дальше працювати спільно з реакцийним міністром справ внутрішних Дурновом. Цар застеріг собі рішене. Вість ся потребує однак ще потвердженя.

З Білграду доносять: Тутешні часописи поміщають лїсту нового кабінету радикального, який має бути утворений під проводом Протіча, і доносять, що кабінет Ґруїча подав ся длятого до димісиї, що не міг залагодити справи відновленя дипльоматичних зносин з Анґлією та не хотів приняти жадань Австро-Угорщини в справі угоди торговельної, анї не хотів зобовязати ся до замовленя пушок у фабриці Скоди. Мимо тих вістий круги компетентні увіряють, що правительство не подало ся до димісиї і що повисша вість єсть лиш пустою комбінациєю.

Новинки.

Львів, дня 11-го цьвітня 1906.

— **Ощадність.** Гарний взорець до наслідуваня подає галицка щадниця у Львові. Аби уможливити широким кругам щадити дрібні квоти, з яких творять ся великі капітали, щадниця зарядила ось що: Хто хоче щадити, може зголосити ся там і дістане скарбонку замкнену ключиком, який лишає ся в щадниці. При тім заплатить тільки, що коштує скарбонка, але ту квоту випишуть єму до виданої єму книжочки ощадности. Коли по якімсь часї скарбонка буде повна, зголошує ся з нею в щадници. Там єї отвирають, перечислюють гроші, вписують ту квоту до передше виданої книжочки і разом з замкненою скарбонкою передають дотичній стороні. Той спосіб щадженя єсть новостию в Галичині, але в західних краях є загально принятий.

— **Товариский з'їзд** бувших учеників академичної рускої ґімназиї, що 20 літ тому, т. є. в 1886 р. здавали матуру, відбуде ся дня 14-го червня с. р. (лат. Боже Тіло). Зголошеня принимає і уділяє всяких інформаций о. Т. Бобикевич, у Львові пл. сьв. Юра ч. 5.

— **Дрібні вісти.** Echo de Paris доносить, що один офіцир артилериї в державній фабрици оружия в Ст. Етієн винайшов мітрайлезу, котра дає 600 вистрілів на мінуту. — З Цетиня доносять, що від неділї, год. 2 по полудни до вторка

ци усьміх, коли знов прийде завтра рано і напише за мене до малого Ришарда лист — довгий лист про наше будуче житє. Пізнійше поговорить з ним, они певно не будуть мене тут вічно держати; атже то була така дрібниця!

Та певність виявляла ся і у всїх поступках і роботі за цілий день. Она усьміхнула ся до підофіцира, а відтак піддаючи ся цілком своїм дитинячим чувствам, почала роздумувати про сотки річий, які Павло зробив би — як напише до Анґлії, як буде говорити з ґубернатором, або навіть поїде і вставить ся за нею у самого царя. Години минали тепер скоро і кождий удар годинника немов би говорив їй, що єї любий заєдно о неї старає ся. Завтра знов єго побачить і може принесе їй тоді добрі новини, а вже на всякий спосіб она буде могла стиснути єго руку і почути єго голос.

Коло заходу сонця приношено їй правильно вечерю. Она складала ся з горячого чаю і чорного, твердого хліба, до котрого мала звичайно велику відразу. Але нині їла єго зі смаком, а відтак сейчас по вечери заспала. Сон завів єї в околицю повну лісів і лук, до огородів вічно осьвітлених сонцем і до гаїв, оживлених сьпівом птиць. Там проходжувала ся все попід руку з любим. Чула давно забуті голоси, голоси померших приятелів і бесіду малого брата. Сон був пречудний, бо був сон ново обудженої надії і ново оживленої відваги. Але не тревав довгий час, коли голосний скрипіт вйшних дверий, котрі порушили ся в завісах, збудив нагло дівчину. Она отворила очи і побачила перед собою підофіцира в товаристві кількох артилеристів в сірих плащах і иньших осіб, яких она не знала. В першій хвили погадала, що єї хотять відослати до Петербурга або навіть вивезти на незвістну кару до Сибіра. Почала дрожати і оперла ся плечима о стіну, немов би хотіла там глядати охорони, она, слаба женщина, що бояла ся страшної руки, яка єї хотіла вхопити.

— Що стало ся? — скрикнула, засланяючи рівночасно заспані очи перед ясним сьвітлом ліхтарні. — Чого ви сюди прийшли? Чого хочете від мене?

— На приказ ґубернатора маємо вас перевести до форту Катерини.

Мариянна сплеснула руками. Майже не сьміла вірити тому, що учула. Отже Павло говорив! Ніч минула, она могла знов бачити сонце!

— Маєте мене вже тепер там перевести? — спитала, стараючи ся надармо укрити зворушене, яке нею заволоділо.

— Зараз тепер — сказав підофіцир коротко — то значить, коли ви вже з'їли вечерю.

Мариянна розсьміяла ся з вдоволеня.

— О! Немов би на то треба ждати!

Єї руки вже пильно стали надягати на себе плащ і накладати на побурене волосе малу шапочку. Коли скінчила, поглянули мужчини на неї з зачудованєм; але она не дала їм богато часу до того, лише скрикнула:

— Я готова, цілком готова. Чи справді маю іти до форту Катерини, пане фельдфебель?

Підофіцир здвигнув плечима.

— Або ви гадаєте, що ми прийшли сюди жартувати з вами? Перечитаєте письмо, оно писане власною рукою ґубернатора.

— Не можу нині нічого читати — відповіла, усуваючи на бік рукою ліхтарню. — Мої очи осліплені сьвітлом. Я вже не можу на тім місци більше віддихати; найвисший час, аби ви мене звідси забрали.

— Я цілком невдоволений тою зміною, але я лише слуга і мушу слухати.

Він обернув ся і вийшов з келії в товаристві молодої дівчини, що ішла побіч него і щебетала як дитина. Ніяка гадка розваги і осторожности була би в тій хвили не приневолила єї язика до мовчаня. Страшний тягар неволі упав з єї плечий, коли она вийшла з келії і виходила на гору сходами, котрі вели до набережної улиці. Сильні, ґранітні мури вже єї не лякали, бо могла крізь білу вечірну мраку бачити сіро-голубе небо над собою, а на неї гляділи звізди, ті самі звізди, котрі тепер сьвітили і над Анґлією і на котрі буде могла від тепер дивити ся кождого вечера крізь вікна форту сьв. Катерини.

(Дальше буде).

рана, надав там жовтий порох, покриваючи улиці і дахи. Порох той походить з вибуху Везувія. — У Відни розпочало ся передвчера віче учителїв середних шкіл. — З Інсбрука доносять, що в місцевости Бріксляг вибух величезний пожар лїсів. Цїла гора, покрита лїсом, виглядає як величезна горіюча баня. В наслїдок вітру огонь ширить ся дуже скоро. Сотки осіб занятї гашенем пожару.

— **Женщини в універсітетї.** Управитель міністерства просьвіти видав розпорядженє до деканатів фільософічних видїлів всїх універсітетів в Австриї, поясняюче принцип о допущеню женщин до студий на тім видїлї. При приниманю женщин на звичайні слухачки обовязує цїлковита рівність з молодїжию мужескою т. є. сьвідоцтво зрілости з гімназиї і инші услівя, коли тї женщини хотять по 4-лїтних студиях бути допущені до докторату або іспиту на учительки середних шкіл. Яко надзвичайні слухачки можуть бути приняті ті, що скінчили учительську семинарию і абсольвентки тих лїцеїв, котрим прислугує управненє до сего.

— **Міліонова дефравдация.** В рільничій щадничій касї в Гнївині в Чехії, викрито дефравдацию на два міліони корон. Коли би піднята ратункова акция не мала успіху, було би то рільничою катастрофою для Гнївина, бо цїлий округ мав вкладки в щадничій в згаданій касї.

— **Угорскі міністри у фраках.** Перший раз лучило ся, що угорскі міністри явили ся в віденьскім „бурзї" для зложення присяги в руки Цїсаря не в народних мадярских одягах, а у фраках. Именно від'їзджаючи до Відня, провідники угорскої коаліциї не гадали, що будуть так скоро іменовані міністрами і ні один з них не взяв з собою народного одягу. Позаяк торжественно зложена присяга була назначена зараз на другий день, то не було вже можности спровадити згаданих одягів, в наслїдок чого нові угорскі міністри перший раз, від коли єствують угорскі міністерства, зложили присягу не в мадярских делїях і атилях, але в „швабских" фраках.

— **Про вибух Везувія** доносять наслїдні телеграми такі дальші подробиці. Вибух Везувія в напрямі Торре Аннунчіята тревав цїлу ніч з недїлї на понедїлок і цїлий понедїлок без перерви. Опад попелу викликав серед населеня многих громад великий переполох і люди з тих місцевостий поутїкали. Для перевозу осіб з під Везувія заведено окремі возові поїзди. В Сан Джорджіо і Торре дель Ґреко всьо засипанє грубою верствою попелу. Кілька домів завалило ся, а кілька грозить завалєнем. Воздух так переповнений попелом, що тяжко віддихати. В Неаполи лежить рідке болото з попелу і викиненої з Везувія води верствою на 10 цм. грубою. Море дуже розбурхане. Нинї доносять з Неаполю: Зпід розвалин церкви в Сан Джузеппо Везувіяно добуто 105 трупів. В ночи пісковий опад трохи перестав. Міністер скарбу Салянра і секретар державний де Нава поїхали до Портічі, Резіни і Торре дель Ґреко, взиваючи всюди населенє, аби помагало в зміганю попелу з дахів для забезпеченя домів перед заваленем. Відтак удали ся до Торре Аннунчіята, де поволи вертає звичайний рух. Звідтам поїхали до Боскотреказе. Хотїли також відвідати Ортаяно, котре цїлковито присипане попелом, як колись Помпеї, однако не могли ся там дістати, бо на дорогах лежить грубезна верства попелу. В Боскотреказе лява творить правдиве озеро. Міністер і секретар державний вернули до Торре Аннунчіята, де знов паде густий дощ попелу. Позаяк поворот до Неаполя возом показав ся неможливий, сїли оба на корабель і поїхали морем.

— **Церковні мастки в Галичинї.** На основі найновійших виказів краевого видїлу представляє ся недвижимий церковний маєток в Галичинї в слїдуючий спосіб: Львівске римо-кат. архієпископство 14.787 гектарів, львівска греко-кат. митрополія 30.991 гектарів, перемиске римо-кат. епископство 7806 гектарів, перемиске греко-кат. епископство 1000 гектарів; краківске римо-кат. епископство 178 гектарів; львівска латиньска капітула 6318 гектарів, перемиске лат. капітула 1733 гект., краківска лат. капітула 872 гект., греко кат. перемиска капітула 2344 гектарів. Крім того має 59 латиньских парохій 13.400 гектарів, а всї мужескі і женьскі монастирі обох обрядів в Галичинї 48.774 гектарів, так що всї церковні мастки в Галичинї обнимають 129.028 гектарів.

— **Убийник власної дитини.** Зпід Городка пишуть: Паробок Іван Ляда і дївчина Пазя Галушка, обоє з села Дроздович, городецкого повіта, мали з собою любовні зносини, наслїдком котрих було, що Пазя породила перед 6 тижднями хлопця. Для Івана Ляди був той хлопець невигідним доказом єго неморального житя, тим більше, що Ляда наміряв женити ся і то не з Пазею. З тої причини глядав він нагоди, щоби позбути ся дитини. На Благовіщенє зайшов Ляда до хати Пазі, котрої родичі були під той час в церкві на службі Божій. Пазя купала дитину, а був в хатї ще й паробок-наймит. Ляда так повів справу, що вислав Пазю і наймита з хати, а сам обовязав ся колисати дитину. Полишившись сам в хатї, добув він принесену з собою фляшину з вітриолем, влив отрую в уста дитини і облив єї тїло. Коли Пазя вернула до хати, застала вже лиш трупа дитини, а Ляда щез. Жандармерия арештувала убийника. Як додає дописуватель, котрий доносить о тій події — село Дроздовичі сильно здеморалізоване, особливо молодїж веде гуляще і розпустне житє. Недавно вибрано там нового начальника громади, належачого до порядних господарів і може бути, що єму удасть ся завести в громадї порядок і спинити деморалізацию.

— **Незвичайне явище.** З Делятина доносять, що в Добротові, надвірняньского повіта, вибухає із скали коло громадского пасовиска така скількість нафтової ропи, що пливе як річка, а тамошні селяни черпають єї і уживають до смаровання осий возів.

— **Нещастна пригода.** З Перемишля пишуть: В середу по полудни перевезено до загального шпиталя робітників Івана Кащака і Николая Чарнявского, обох з Залїской Волї. Були они на двірци в Радимні занятї набиранєм ґрису до ваґонів і в часї пересуваня возів до маґазину дістали ся під колеса ваґонів. Одного добуто з під колїс з потрощеною ногою, а другий потерпів тяжкі внутрішні ушкодженя.

— **Сьвяточні карти.** Накладом „Сокільского Базару" вийшла серия ілюстрованих переписних листків до розсиланя великодних желань. На картках, яких є 5 родів, маляр вдатно підхопив принагідну тему великодних сьвят і представив гарні картини в красках. На картинах зображено ґрупи писанок, на однім стіл заставлений сьвяченим, а на послїдній портретики трех наших писателїв: Шевченка, Шашкевича і Котляревского. Та серия найде без сумніву великий покуп, бо визначає ся своєрідними мотивами і в кождій рускій хатї буде повитана яко дуже милий гість. Тї переписні листки можна замовляти в „Сокільскім Базари" у Львові, ул. Руска ч. 1. Одна картка коштує 12 с.

Телеґрами.

Відень 11 цьвітня. З'їзд учителїв семинарий учительских, котрий радив тут кілька днів, вчера закінчив ся. З Галичини взяли участь в імени кр. Ради шкільної пп. Токарский і Мечислав Залеский.

Будапешт 11 цьвітня. „Budap. Hirlap" доносить, що президент міністрів Векерле звернув ся до фельдмаршал-поручника Єкельфалюші з предложенєм, щоби обняв теку міністерства гонведів. Єкельфалюші заявив, що готов обняти. — Міністер торговлї Кошут уступив зі становища начального редактора часописи „Budapest".

Баку 11 цьвітня. (П. Аґ.). Узброєні в револьвери люди впали вчера до одної з друкарень в осередку міста і грозячи присутним смертию, забрали друкарску машину, що важила 5 сотнарів, поклали єї на тачки і щезли з нею без слїду.

Петербург 11 цьвітня. Вчера вибрано 29 послів; з тих 9 належить до лївиці, 1 до правиці, 2 до партиї умірних; прочі не належать до ніякої партиї. В 8 округах потрібний тіснїйший вибір.

Вибух Везувія.

Неаполь 11 цьвітня. „Mattino" доносить: В Сомма Везувіяна завалило ся 50 домів а 3 церкви суть сильно ушкоджені. Пісок і попіл вкривають землю верствою на 2 метри грубою. Люди втїкають. З Оттаяно люди вже по найбільшій части повтїкали. В Сан Джюзеппо богато домів стоїть до одної третої части своєї висоти в піску і попелї.

Неаполь 11 цьвітня. Вчера вечером межи 8 а 10 год. вибух Везувія був сильнїйший а пізнїйше ослаб. Також і підземний гук ставав слабший і рідший. Вітер жене тепер маси попелу до Неаполю; на улицях тут лежить попіл на 5 центим. високо. Місто Сарно, що має 20.000 жителїв, зовсїм знищене.

Неаполь 11 цьвітня. Вчерашної ночи прибуло з Торре дель Ґреко і иньших місцевостий окремим поїздом кілька тисячів людий. Они вкриті цїлі попелом і виглядають страшно. Розповідають, що в Торре дель Ґреко лютить ся страшна буря і спадає з гори камінє величини курячого яйця. Богато домів завалило ся.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа у Львові дня 10 цьвітня:** Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 8·15 до 8·30; жито 5·70 до 5·90; овес 6·90 до 7·20; ячмінь пашний 6·20 до 6·50; ячмінь броварний 6·75 до 7·20; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 8·50 до 9·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 40·— до 55·—; конюшина біла 40·— до 55·—; конюшина шведска 75·— до 90·—; тимотка 22·— до 26·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Головна

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).